

Pýcha

55-0807A, Campbellsville, KY
(PRIDE)

William Marrion Branham

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v máji 2016.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

On je nádherný; On je tu. Kolík naozaj, možno, ja neviem, chceli by ste s Ním len kráčať trochu bližšie? Zodvihli by ste len svoju ruku? Povedzte, „Rád by som s Ním len kráčať trochu bližšie.“ Udaj nám malý akord,

Len kráčať bližšie.

Len kráčať bližšie s Tebou.

Pýcha (PRIDE)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu popoludní 7.8.1955 v Campbellsville, KY

¹ Viem, že ani metodisti sa neboja vody. A tak idú von, aby si sadli pod prístrešok, ako to je, či prší alebo nie. Myslel som, že je to tak iba s baptistami, ale vidím, že s metodistami to je rovnako. A tak, som šťastný, že môžem byť dnes popoludní na zhromaždení. Keď prišla búrka a díval som sa z môjho hotelového okna von, povedal som, „Ó. Satan, prečo robíš toto zlo?“ A povedal som, „Som tu dolu len na tieto dve zhromaždenia, a potom posielaš dážď.“ No, oni tvrdia, že, „Všetky veci spolupôsobia na dobré tým, ktorí milujú Pána,“ tak to len spôsobilo, že sa ochladilo, takže nemusíte mať ventilátor. No, chápem, že farmári potrebujú dážď, a tak to radi vidíme, že z každej strany je to dobré.

² Som tak rád, že som tu práve pred chvíľou stretol niektorých mojich priateľov, pána a pani Zeb Smith, na ktorých farme sme boli vychovávaní, býva rovno tu dolu medzi tými malými hrebeňmi a cestou, pán Smith a pani Smithová, sedia tam v rohu, sú tu s nami. Keď som bol malý chlapec, myslím, že ma vozili po okolí. Môj otec, myslím, že pracoval pre pána Smitha, keď som bol len maličký chlapček, pred tým, ako sme opustili Indianu.

A mám svojich priateľov, McSpaddensovcov a ich. A ďalší metodistický kazateľ z tejto časti krajiny, pán John O'Bannon. Som si istý, že ho poznáte, sedí rovno tam v modrom kabáte, môj veľmi osobný priateľ z Louisville, Kentucky, teraz je obchodníkom v Louisville.

A pani Smithová sa pýtala, či tu bola mama, a myslím, že som tam vonku videl auto. Je tu moja matka? To je to, nad čím som sa zamýšľal, či je tu vo vnútri. Videl som auto, aké má pani, ktorá išla po ňu, aby ju priviezla, ak prišli, a povedal som pani Smith, že ona tu možno bude. Mama, si tu? Myslím, že som sa možno mýlil, pani Smithová. Je mi to ľúto. Ale my – možno bude dnes dolu na večernom zhromaždení. Možno sa snažila dostať dolu, nájsť nejaký spôsob, aby prišla dolu, a toto auto, ktoré parkuje rovno tu, vyzeralo práve tak; a Billy povedal, „Myslím, že je tu stará mama.“

Povedal som, „Vyzerá to ako to auto.“

³ Doktor, ktorý bol uzdravený na jednom mojom zhromaždení hore v Chicagu, volá sa Dilly, a oni tam majú veľkú kliniku a prišiel na zhromaždenie s nevyliciteľným ochorením, bol zázračne uzdravený a odovzdal svoj život Pánovi Ježišovi. A videl som mnohých, mnohých doktorov, v mnohých častiach krajiny.

Prednávam tu, doktor Teodor Palvedus, celé západné pobrežie, ak tu niekto z nich pozná doktora Palvedusa, ktorý na základe jedného prípadu Božského uzdravenia, a ten človek sa obrátil a pokrstil som ho v zavlažovacej priekope. A on prestal vykonávať lekárske povolanie, hoci ľudia prilietavali dokonca z New Yorku, aby boli u neho operovaní. A on teraz vedie malú misiu v chudobných mestských štvrtiach v Oakland City, v Kalifornii; doktor Teodor Palvedus, úžasný Grék. A jeho žena bola Arménka.

⁴ A keď tá pani, tam tá arménska žena zomierala s oboma prsiami odobratými kvôli rakovine, a Pán povedal, „Do troch dní bude na ulici,“ a on sa mi smial.

A povedal, „Čo za hanba,“ povedal, „ty podvodník, uvádzaš tú ženu pod takéto falošné predstavy.“

Povedal som, „To som nebol ja; to bol On, kto to povedal, pane.“

A on povedal, „No, vieš, že tá žena zomrie v priebehu nasledujúcich šesť hodín.“ Povedal, „Teraz je už dvadsaťštyri hodín v bezvedomí. Kedykoľvek odíde.“

Povedal som, „Ak do dvadsaťštyri hodín nebude na uliciach vykrikovať, poviem vám, čo urobím. Dám si na chrbát tabuľku s nápisom 'Falošný prorok' a vy nasadnete do svojho veľkého Kadilaku a budete ma vozit' po uliciach Los Angeles. A ak ona bude na ulici, ja dám na váš chrbát nápis 'Šarlatánsky lekár' a budem pred vami jazdiť. Teraz si len potrasíme rukami a zostaneme tu; a uvidíme, čo bude.“

Ale on to neurobil. A v priebehu dvadsaťštyri hodín bola nakupovať; a stále je v poriadku, dnes je zdravou ženou. To bolo asi pred ôsmimi rokmi. Ukazuje to, že náš Pán Ježiš vstal z mŕtvych, Boh, ktorý minulý večer mohol spôsobiť, že ten chlapec vyskočil z toho lehátka, ako tam zomierajúci ležal, a čokoľvek sa to udialo, chlapci mi o tom dnes hovorili. On je stále Pánom Ježišom Kristom a sme tak šťastní, že On je.

⁵ No, dnes večer sa ideme znova modliť za chorých, ak Pán dá. A veríme, že budeme mať dobrý večer, a tu dolu s vami, ľuďmi. Možno by

zachrániť, môže vás uzdraviť, vziať preč váš hriech a hanbu, urobiť vás Kresťanom namiesto členom zboru... Prečo to neurobíte?

⁷⁴ Nebeský Otče, tomuto poslucháčstvu, ktoré tu dnes je, som podľa Tvojho Slova ponúkol večný, navždy trvajúci Život skrze Ježiša Krista, Syna Božieho. Nepoznám ich srdcia, prečo To neprijali. Videl som temnotu a zatemnenosť cez videnie, ako visí nad ľuďmi. Ty vieš a videl si ostatných, ako boli uzdravení, dokonca telesne, zatiaľ čo oni – prebiehala kázeň. A Tvoja prítomnosť je tu; ešte tu je. Prečo Ťa ľudia neprijímajú, nerozumiem tomu. Nedokážem tomu porozumieť. Možno prekročili čiaru, kde to už viac nemôžu urobiť. Možno to počuli predtým a Ty si povedal, „Nebudem s človekom zápasit' naveky.“ Je to na Tebe, Otče, ja neviem. Odovzdávam Ti ich všetkých a modlím sa, aby ani jeden nebol stratený. Ďakujem Ti za všetko, čo si vykonal. A prosím o Tvoje požehnanie na nich, Otče.

⁷⁵ Žehnaj dnes večer kazateľov z mesta. Mnohí z nich budú mať zhromaždenia. Nech sa ku nim natiahne Tvoja láska a milosrdenstvo, Otče. Nech niektorí, ktorí tu sú a pôjdu dnes večer navštíviť svoju vlastnú cirkev, nech povstanú a prídu k oltáru vo svojej vlastnej cirkvi. Udeľ to, Pane, a nech sa necítia tak odsúdení, že ani neodídu dnes večer z domu, až sa prešmyknú von niekde ku kukuričnej sýpke alebo do spálne, zavolajú ženu a deti a povedia, „Počuj, drahá, skrátka sa od toho nemôžem dostať preč.“

Možno zajtra, zatiaľ čo budú na obilnom poli alebo v tabakovom záhone alebo tu niekde, zatiaľ čo bude šoférovať nákladiak dolu ulicou, alebo ona bude umývať riad alebo stlať posteľ. Bože, nech to bude znova prenasledovať ich srdce, znova a znova. Nech je dnes večer vankúš poriadne ťažký. Nech snívajú a zobudia sa, „Ó, prečo som odmietol Ježiša? Videl som Ho tam sedieť, ale obišiel som Ho, aby som bol ľahostajný.“ Nech vtedy vstanú z postele a prídu a majú ďalšiu šancu, Otče.

Daj nám tu dnes večer ohromnú službu. Nech Tvoj Duch je na všetkých a nech sa tam dnes večer udejú veľké uzdravenia. Udeľ to, Pane, zatiaľ čo sa modlíme v Ježišovom Mene. Amen. [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.]

⁷⁶ Čo ak by som ti povedal, že Ťa Ježiš pred pár minútami uzdravil? Veril by si tomu? Veril by si tomu? Ten stav so žlčníkom a tá vec, ktorú si mal, že Ťa to všetko opustí? Veríš, že to odíde? Veríš, v poriadku. Pozri, čo sa s tebou teraz stalo. Tvoja viera Ťa uzdravila.

pochybné, keď som bol chlapec. Zvykol som tam dole stáť a hovoriť s niekým, ak niekto iný išiel okolo, oni ma opustili a rozprávali sa s nimi, pretože som bol Branham. Ó, Bože, meno, ktoré bolo vytiahnuté zo stoky.

⁷¹ Minule som manželke hovoril, „Pozri, miláčik, teraz ani nemôžem ísť domov. Ľudia sedia v hoteloch, z Afriky, z Indie, z celého sveta, prosia o päť minút času. Idú okolo sveta kvôli piatim minútam.“ Povedal som, „Čo to urobilo, miláčik? Nie moje vzdelanie, nemám žiadne; nie moja osobnosť, nemám žiadnu. Čo to urobilo? Ježiš, On to urobil; On to urobil.“

On povedal Dávidovi, „Dávid, vytiahol som ťa od ovčieho chlieva, aby som ti urobil veľké meno medzi veľkými ľuďmi sveta. Vytiahol som ťa od ovčieho chlieva, aby si bol panovníkom nad Mojím ľudom.“ Ó, Bože, Ježišu, „Nebol si nič; spasil som ťa a urobil ťa Mojím Synom. Spasil som ťa a urobil z teba knieža. Spasil som ťa a povolal ťa, aby si kázal Evanjelium.“ Ó, Ježišu, ó, Tvoje drahé zjazvené nohy a ruky, Tvoje trňom prepichnuté obočie. Ó, Ježišu, milujem Ťa.

⁷² Tu na domácej pôde, rovno v zemi, kde som sa narodil, Pane, malý hriešny chlapček. Prosím, drahý Bože, rozpál srdcia ľahostajných, prehovor ku nim v milosrdenstve a pokoji, veľký Jehova. Jedného dňa prídeš a Tvoj hnev bude zúrivy. Ešte raz, Pane, zavolám, potom to poručím Tebe. Urobil som všetko, čo som vedel. Hovoril som o Tebe, Pane, a rozplakal som sa, nemohol som si v tom pomôcť. Či dáš nejakému hriešnikovi, Pane, povstať a povedať, „Teraz, Pane, stojím tiež pri Tvojich nohách. Nestarám sa o to, čo povedia farizeji. Nestarám sa o to, čo ktokoľvek hovorí. Odovzdávam sa Tebe. Budem skutočným Kresťanom v mojej cirkvi. Budem Ťa milovať a budem pre Teba pracovať, a privediem ostatných hriešnikov ku Tebe.“ Udeľ to, Pane, udeľ to, urobíš to, prosím?

⁷³ Dívam sa všade a nevidím stáť ani jedného. Ó, Bože, moji drahí ľudia z Kentucky, mnohí z vás sú chudobní ako ja, vychovaní tu v biednom živobytí, kúsok slaniny od starého Joa a kukuričný chlieb na raňajky. Nemáte nič na tomto svete, ale dnes máte príležitosť stať sa synmi a dcérami Božími. Prečo to neurobíte? Kto si myslíte, že ste? Akú hodnotu bude mať tá stará farma? Zomriete a opustíte ju. Čo sa stane s tým malým obchodom, čo sa stane s tou malou prestížou, ktorú máš?

Uvedomujete si, že jedného dňa vás budú ťahať po svahu a dajú vás do jamy a dajú na vás nejaké blato? Kde bude vaša duša, ak dnes odmietate Ježiša? Jediný Prameň, ktorý existuje a môže vás

sme sa niekedy mohli vrátiť znova späť a zostať trochu dlhšie. Dostaneme dokopy pastorov, a tak ďalej, a budeme mať trochu dlhšie zhromaždenie.

No, dnes som prichádzal na toto táborové zhromaždenie, kde je to riadené, či vlastne nie riadené, ale vlastnené jednou denominačnou cirkvou. A istotne vyjadrujeme uznanie tejto cirkvi z celého srdca, metodistickej cirkvi, za tie veľké veci, ktoré vo svete urobili pre nášho požehnaného Pána Ježiša. A mnohé tisíce duší, ktoré tá cirkev skrze kázanie Evanjelia priviedla ku Pánovi Ježišovi. Zaujímalo by ma, aké to bude, keď sa všetci spolu stretne na druhej strane, keď sa zakončí tento život.

⁶ Potom, keď sem prichádzame, včera večer, keď som preberal tému Božského uzdravenia, nepristúpil som ku tomu z hľadiska náuky, pretože som si pomyslel, že kým som tu, budem hovoriť o udalostiach zo života Pána Ježiša.

To je to, čo som hovoril minulý večer, pretože nezáleží na tom, ako sme spolu pekne zhromaždení, a ako... Rozličné cirkvi veria rozličným náukám, a tak sme – keď sme v zbore, chceme byť kresťanskí džentlmeni, aby sme upustili od akéhokoľvek druhu náuk. Je to len – kážeme Krista a Toho ukrižovaného, to je to, na čom sa všetci zhodneme.

Takže v evanjelizačnej službe dnes popoludní, aby som len na krátky čas hovoril, ak Pán dá, vyzeralo to, že na mojom srdci je, aby som stále hovoril o tých príkladoch Ježišovho života. A takým spôsobom, len to dramatizujeme alebo citujeme niečo, čo On urobil alebo povedal. A takto tam nie sú do toho zapojené doktrinálne body, len čisté jednoduché Evanjelium. Milujem to, a vy? Je to tak.

⁷ A teraz, predtým, ako môžeme otvoriť knihu, môžeme takto otvárať stránky, ale je len Jeden, ktorý dokáže objasniť to Slovo, a to je Duch Svätý; to je celé. On je Ten, ktorý To napísal. Veríte tomu? On to urobil, napísal... Ak dávni muži boli vedení Duchom Svätým, napísali Bibliu. A bolo To napísané, ospravedlňujem sa, vedel som, ale teraz presne neviem, koľko bolo pisateľov Biblie. Je mi to ľúto, nemôžem to teraz citovať, pretože mám v mysli dve rozličné čísla. Obávam sa, že by som sa ohľadom toho zmýlil.

Ale každopádne, bolo To napísané... Dobrých 'dvadsať-niečo' stoviek rokov, od jedného evan-... jednej časti do druhej, a tisíce míľ od seba, v rozličných vekoch, a ani jediný kúsok si v Tom navzájom neodporuje. No, dvaja z nás by nemohli napísať list jednej osobe bez

toho, aby tam v niečom bola nezrovnalosť. Či to nie je tak? Ale ako je inšpirované Písmo. Všetky Písma sú dané skrze inšpiráciu, inšpirované Duchom Svätým, ako zapísal Slová; a je to nádherné. A milujeme Pána Ježiša za Jeho dobrotu.

⁸ No, On je Ten Jediný, ktorý môže správne vykladať Písmo. Každý jeden z nás, snažíme sa o to, ale pokiaľ sa nestaneme pomazaní, dovtedy do toho vkladáme samých seba. A tak dlho, ako je v tom to 'vlastné ja,' dotiaľ v tom nemôže byť Duch Svätý, dokiaľ to je 'vlastné ja.'

No, keby niekto mohol ísť ku dverám, nejaký uvádzač alebo niekto taký, nejakí ľudia, dámy so svojimi dáždňikmi sú tam na daždi. Ak im len môžu urobiť také pohodlie, aké tu len môžeme. Ceníme si vernosť a úprimnosť ľudí, ktorí vyšli von v takomto daždivom dni, aby počúvali prosté jednoduché Evanjelium Pána Ježiša.

Ak sa nemýlim, táto malá pani, ktorá tu vpredu sedí, rovno tu vedľa pani Woodovej, nie si jedna z tých, ktorá dala podnet k tomu, aby som sem prišiel? Nepoznám tvoje meno, sestra; modlil som sa za teba. A ak sa nemýlim, nebolo to v *Cirkvi Otvorených Dverí* v Louisville? Bola si uzdravená alebo niečo také, mala si nejakú nemoc a odvtedy, vaše srdcia boli pohnuté. A verím, že si členkou jednej z metodistických cirkví tu v meste.

⁹ A bolo to na tvojom srdci, aby som sem dolu prišiel. Ja ne... je mi ľúto, ale nepoznám tvoje meno. Ale toto je pani, spolu s Woodovcami, mojimi milovanými priateľmi a susedmi, ktorí žijú hneď vedľa mňa. Sú to verní Kresťania. Keď žijete hneď vedľa nejakej osoby, môžete veľmi dobre povedať, z čoho sú utvorení, či nie? Je to tak.

Tak jedno, dve z vašich detí, ktoré žijú tu na jednom z týchto kopcov okolo, pán Banks Wood a jeho pani. Som tak rád, že majú so mnou obecenstvo v práci Evanjelia.

A tiež naša milovaná sestra tu, poznám ju len trocha, ale viem, že je vernou Kresťankou. A viem, že je veľká pracovníčka v cirkvi, ku ktorej patrí. A nech Pán žehná ju a jej cirkev, spolu.

¹⁰ No, ako som hovoril, Duch Svätý napísal Bibliu a je napísaná takým spôsobom, že pre človeka neexistuje vôbec žiaden spôsob v jeho rozumovom poňatí, aby porozumel tomu, čo to je. Nezáleží na tom, ako dobre to máš zapísané, ako dobre to môžeš dať dokopy, je to od začiatku nesprávne. Rozumiete? Pretože On To ukryl pred očami múdrych a rozumných, a je to duchovné zjavenie.

neprijmu Krista, o rok od dneška si budeš želať, aby si to urobil. Povieš, „Ó, Ježišu, ak by som mohol znova ísť naspäť na to malé zhromaždenie vonku. Ó, Ježišu, ak by som mohol znova počuť toho kazateľa volať, Ježišu, postavil by som sa, ó, postavil by som sa.“

Príliš neskoro, hriech ťa oddelil. „Pane, spomínam si na ten deň, keď tak veľmi pršalo; slzy stekali z očí ľudí. Kazateľ nám hovoril o tom, ako nás miluješ a akí sme boli voči Tebe ľahostajní. A ja som bol iný, Pane.“ Ten bohatý muž mal raz takúto výhovorku, po tom, ako mu kázal Lazár.

⁶⁹ Ó, vašej úrode sa môže dobre dariť. Tabaku sa môže dobre dariť, kukurica dozrieva. Ó, možno zajtra musíš prať, sestra. Možno v utorok musíš ísť do klubu. To nemá nič spoločné s mojím Ježišom. Čo robíš s Ním? Necháš Ho sedieť, so svetom, dávaš na Neho špinu, hovoríš, „To je nezmysel; nič na tom nie je. To je mentálna telepatia; je to z diabla.“ A sedíš, nechávaš Ho takto sedieť, nič z tým nerobíš. Ale to je medzi tebou a Bohom.

Prečo čakáš, môj brat?

Prečo tak dlho váhaš?

Ježiš čaká, aby ti dal

miesto vo Svojom posvätenom tróne.

Prečo čakáte? Chcete mi povedať, že tu nie je žiaden muž, chlapec alebo dievča? Sedíte tu a viete o tom, že viem, kto ste. Viete o tom, že sa tu pohybuje Duch Svätý a temnota visí nad vami, ako sa dívam naprieč týmto poslucháčstvom. A viem, kde sedíš; a ak to viem ja, o koľko viac to vie On? Boh ku tebe hovorí a ty odvraciaš svoje chladné, ľahostajné srdce od Neho preč.

⁷⁰ Pamätaj, hovorím ti, že to môže byť naposledy. „Môj Duch nebude naveky zápasit' s človekom,“ vidiac, že on je len telo. Máš slobodnú morálnu voľbu; môžeš urobiť svoje rozhodnutie. Prečo ho neurobiť dnes? Prečo nevložíš svoju dušu do rúk Toho, ktorý pozná všetky veci, Ktorý drží večnosť vo Svojich rukách? On je Ten pravý, ktorý ťa má viesť. On je Ten jediný, ktorý ťa môže právoplatne umiestniť na miesto, kde máš byť.

Som ochotný vybrať si moju príležitosť s Ním. Som tak šťastný. Som tak šťastný, že som to urobil. Som tak šťastný, tak šťastný. Videl som ten čas, zatiaľ čo ste mali sklonené hlavy. Poznáte ocka, nech Boh žehná jeho srdce, posledná modlitba, ktorú sa modlil, bola na mojom ramene, keď zomieral. Biedny starý ocko pil tak veľa, spôsobil po meste veľa hanby. A keď to robil, tak pil, naše mená boli v meste veľmi

mňa tak mnoho. Jedného dňa, keď život skončí, ó, Bože, chcem stáť, ako stála tá prostitútky v tom dni. Nebudem chcieť s Ním hovoriť; nie som hoden s Ním hovoriť. Ale chcem povedať, 'Ježišu, dovoľ mi bozkať tú jazvu na vrchu Tvojej nohy, dovoľíš to, Ježišu? Len mi dovoľ pobožkať tú jazvu; bola tam urobená pre mňa.' Ó, Bože.“

⁶⁶ Nie som dieťa, ale, ó, nehanbíte sa za seba? Nehanbiš sa za to, akým spôsobom si zaobchádzal s mojím Ježišom? Len si vyšiel, pripojil si sa do zboru a nikdy si nemal žiadne obrátenie. Stále miluješ veci toho sveta, stále berieš starú svetskú zábavu a užívaš si ju. Ó, nevieš, čo to je byť znovuzrodený. Nevieš, čo to je mať obecenstvo. Ó, myslíš si, že si dostatočne dobrý, ale nie si. To nie je o tom, aký si dobrý; je to o tom, ako Ho miluješ. Ak Ho Miluješ, tak zachovávaš Jeho prikázania.

Postavíš sa práve teraz na svoje nohy na svedectvo Bohu? Povieš, „Pane Ježišu, začínam byť unavený z toho, že som pokrytec, starý farizejský herec, ako keby som mal náboženstvo, pričom nemám. Chcem, aby si rovno teraz prišiel do môjho srdca. Ak si mohol urobiť, aby tí skrútení a chromí vyšli zo svojich nosidiel a invalidných vozíkov, ak si mohol urobiť, aby slepý videl a hluchý počul, viem, že si Bohom. Viem, že Ty hovoríš do môjho srdca.“

⁶⁷ Postavil by si sa teraz na svoje nohy, muž alebo žena, chlapec alebo dievča, aby ste prijali Pána Ježiša?

Čo sa to tu deje? Niečo nie je v poriadku. Nehovorte mi, že o tom neviem. Viete, o čo ide? Bojíte sa, že váš sused o tom niečo povie. Ste vystrašení z toho, že niekto iný niečo povie.

Čo povie Ježiš? Ježiš neprivítaný v tvojom srdci. Toto môže byť tvoja posledná šanca, priateľu. Sestra, toto môže byť tvoja posledná šanca.

Ježiš je blízko, On je dnes nepobožkaný. Zhromaždenie je voči Nemu ľahostajné. Minulý večer zostúpil a uzdravil všetkých vašich nemocných, a veci, poslal ich domov uzdravených a v poriadku, zostúpil a preukázal sa vám, že bol tu na pódiu, skrze to, že činil veľké znamenia a zázraky, v tejto malej chatrči tu. Zostúpil zo slávy, aby potvrdil, že tu je, skrze Svoje Slovo. A dnes Ho necháte sedieť neprivítaného. „Ó, radšej by som mal svoj večierok.“

⁶⁸ Čo si dnes myslí farizej Šimon v pekle, v ktorom je? Viem si predstaviť, že by rád znova usporiadal ten malý večierok. Viem si predstaviť, že by bol odlišný. Šimon by plakal, „Ó, Ježišu, chcel by som umyť Tvoje nohy.“ O rok od dneška, sedia tu dnes ľudia, ktorí, ak

Pozrite sa na farizejov a sadúceov vo dňoch nášho Pána Ježiša, ako to mali všetko do bodky vyrátané, ako mal prísť Kristus a všetko ostatné; a keď On prišiel, On prišiel v protiklade ku tomu, ako si to oni vyrátali, len aby ukázal, že On je Boh. A to bolo... On neprišiel v protiklade s Písmom; On prišiel v protiklade s ich poňatím Písma. Ale On prišiel presne takým spôsobom, ako Písmo povedalo, dokonale.

¹¹ No, trochu šušlem. Nie som už ten malý mladý chlapec, ktorým som tu dole na vašom mieste zvykol byť, pán a pani Zeb Smith. Zostarol som už. A minule som mal svoju prvú bolesť zubov a musel som si dať vytrhnúť zub. A oni dali jeden na svoje miesto a mám tu v ústach drôt, a istotne je to prekážka. Cítim, že mám toho v ústach príliš. Tak mi odpusťte, že takto šušlem, kým si na to nezvyknem. Ale ako starneme, no, musíme sa naučiť tieto veci.

Minulý deň som rozprával, ako... Hovoril som svojej žene; česal som si tých zopár vlasov, ktoré mi zostali. Moja žena mi povedala; ona riekla, „Billy, začínaš byť holohlavý.“

Povedal som, „No, zlatko,“ ale povedal som, „chvála Pánovi, ani jeden z nich nezahynul.“

Povedala, „No, kde teda sú?“

Povedal som, „Opýtam sa ťa niečo, potom, a keď ty odpovieš mne, ja odpoviem tebe. Kde boli predtým, ako som ich dostal? Kdekoľvek boli predtým, ako boli, sú tam naspäť a čakajú na mňa, kým ku nim prídem.“ Amen. Ó.

¹² Tak, čo sa starám o to, ako som zostarol, ako ste zostarli, akí sme zvráskavení, akí sme zhrbení, to nič neznamená. V jednom z týchto dní prichádza Ježiš a znova sa prelúskneme späť na mladého muža a ženu a budeme žiť navždy. Čo... Každá častica, každý kúsoček Z...

Naše telá sú utvorené z, ó, kozmického svetla a ropy, a tak ďalej, ale oni odniekiaľ prišli. Neboli tu; potom tu sú; potom znova nie sú.

Ale Boh pozná každý atóm, ktorý tvoje telo drží pohromade. Každý fliačik svetla, každú časticu, každú bunku, každý kúsoček ropy a všetko kalcium, fosfor, všetko, čo vchádza do ľudského tela, čo vyšlo zo zeme, On presne pozná, kde leží každá smietka. A jedného dňa tvoj duch zostane uvoľnený a vykríkne po svojom živote. A nie starý muž alebo žena...

¹³ Ale všimnite si, raz som sa rozprával s jedným doktorom v Louisville, Kentucky, rozprávali sme sa na tému Afriky a on povedal, „No...“

Povedal som, „Chcem sa ťa niečo opýtať, doktor, je to pravda, že zakaždým, keď jem, obnovujem vtedy svoj život?“

„Samozrejme,“ hovorí, „ješ jedlo a to vytvára krvné bunky a krvná bunka obnoví tvoj život.“

Povedal som, „Prečo je to tak, že jem ten istý druh fazule, zemiakov, kukuričného chleba, a tak ďalej, ktorý som jedol, keď som mal šesťnásť rokov. Keď som to jedol v šestnástich, stával som sa väčším, silnejším, zdravším, mocnejším po celý čas; a teraz jem to isté, nazdávam sa, že iba viac toho, a stávam sa po celý čas starším a slabším? Povedz mi to, že ak vkladám dnu nový život, prečo to pre mňa teraz neurobí to isté, ako to robilo pred tridsiatimi rokmi?“ Rozumiete?

Povedal, „No...“

Povedal som, „Chcem sa ťa niečo opýtať, ak leješ vodu do pohára a on sa napíňa, prečo sa prestáva napíňať?“

Povedal, „No...“

Povedal som, „Pretože Boh povedal.“ Je to tak. Rozumiete? Boh povedal.

¹⁴ A keď povstaneme... A sme ako kvet, obraz, vyrástli sme do určitého veku, asi okolo dvadsiatich dvoch alebo troch rokov. Keď si sa ty a tvoja žena vzali, ty, drahý starý brat tamto, keď si pracoval na svojich kukuričných poliach a veciach, oženil si sa s tým červenajúcim sa dievčaťom... Je to veľmi zlé, že dnes ich mnoho nemáme. Viete to, nevidel som ženu, ako sa červená, asi tridsať rokov. Všetka hanblivosť je preč. Nechcem teraz o tom začínať.

V poriadku, som len starodávny, zálesácky, staromódny kazateľ, ktorý verí pravde. Verím, že ľudia by mali žiť zbožne, sväto, v tomto prítomnom živote, ako vyhládajú príchod Pána Ježiša.

Ale keď sa dostaneme na miesto, asi okolo dvadsiatich troch rokov, oženili sme sa a vzali sme svoje zlatíčko na svoje rameno a išli sme domov, vy bratia si to pamätáte. A vtedy ste na tom najlepšie. A prvé, čo zistíte, v jedno ráno sa matka zobudí, povie, „Tati, vidím šedivé vlasy.“

Povieš, „Mami, spozoroval som vrásku pod tými nádhernými očami.“ Vidíte, o čo ide?

⁶³ Ó, Bože, táto naničhodná generácia... Či nedokážeš vidieť, že Pán chce prísť do tvojho domu a byť privítaný, uctievaný, oslávený, vyvýšený? Ó, nech ti je Boh milostivý. Modlime sa; skloňme na chvíľu naše hlavy. Niečo mi hovorí, „Teraz sa modli.“ Bože, Ježiš, špinavé nohy, neprivítaný Ježiš, a nepobozkaný, nevítaný Ježiš...

Milostivý Otče, prídeš, prosím, v tento deň dolu a ukážeš Svoje srdce pred týmto zhromaždením, aby mohli vedieť, že Ty si stále Ježiš. A oni zlyhali privítať Ťa. Milujú svoje malé bezvýznamné veci; milujú svoje organizácie, svoje denominácie. Milujú svoje malé spoločenské udalosti v cirkvi, ich ženské pomocné združenia a mnohé iné veci, do ktorých radi chodia. Muži milujú svoje večierky pri kartách, ich vyvádžanie, a nevítajú Ježiša.

⁶⁴ Ó, Pane, môj Uzdraviteľu, môj Spasiteľu, môj Opatrovateľu; Ó, Bože, kde by som bol, ak by nebolo Teba? Bože, prosím, hovor do srdc, ktoré sú dnes chladné a ľahostajné; daj im poznať, že si dnes tu s tou istou milujúcou opaterou. Ty pozoruješ, vidíš toho jedného, ktorý sa vracia domov, ktorý bol tak ľahostajný, ktorý sa potuloval tak dlho ulicami.

Ó, prečo čakáš, môj brat?

Prečo tak dlho váhaš?

Ježiš čaká, aby ti dal

miesto pri Svojom posvätenom tróne.

Neopustíš všetky svoje bezbožné cesty?

Či neopustíš všetky svoje malé veci a neprídeš dnes k Nemu? Kolík, zatiaľ čo sa modlíme, s vašimi sklonenými hlavami, postavil by si sa len na svoje nohy a povedal, „Bože, buď mi milostivý. Dnes prichádzam; som ochotný, Pane, urobiť čokoľvek. Chcem Ťa dnes privítať vo svojom srdci ako svojho Spasiteľa. Chcem opustiť všetky veci sveta. Chcem sa vzdať každého potešenia, ktoré má svet.

⁶⁵ Chcem byť tak naplnený Tvojou dobrotou, aby som vedel, že si to jedine Ty. Pozval som Ťa, ale odvrhol som Ťa. Povedal som Ti, keď zomrelo moje dieťa, že Ti budem slúžiť. Povedal som Ti, keď zomrela matka, keď som kládol tie kvety na hrob môjho otca, povedal som, 'Bože, jedného dňa Ti budem slúžiť.' Ale zavolať som Ťa, a odvrhol som Ťa, ale dnes prichádzam. Keď pred chvíľou kazateľ povedal, zarazil tam dolu malý kolík, vedľa zeme, kde ležalo dieťa alebo mama, povedal som, že Ti budem slúžiť, Pane. Ale bol som farizej, herec. Nikdy som ku Tebe naozaj neprišiel, ale teraz prichádzam. Idem sa postaviť, Pane, aby som ti dokázal, že Ťa milujem. Nehanbím sa za Teba. Urobil si pre

⁶⁰ A, viete, Šimon povedal, „Ak by vedel... Ak by tento človek bol prorokom, ak by dokázal vidieť videnia, ako hovorí, že vidí, ak by tento človek vídal videnia, ak by bol prorokom, vedel by, aký druh ženy bola tá, ktorá umýva Jeho nohy.“

Ó, ty slepý pokrytec, si príliš samospravodlivý, aby si vedel, čo si myslí Ježiš. Si príliš samospravodlivý; zaobchádzal si s Ním rovnakým spôsobom, to je dôvod, prečo dnes nie si spasený. To je dôvod, prečo nemáš krst Duchom Svätým, pretože to je spôsob, akým si s Ním zaobchádzal, hanbil si sa. Ó, ten slepý farizej... stál tam v celej svojej samo-spravodlivosti, povedal, „Ak by bol vidiacim, ak by bol prorokom, istotne by vedel, aký druh ženy to je.“

⁶¹ Môžem vidieť Ježiša, ako sa po prvýkrát odvtedy, čo vošiel dverami, cítil príjemne. On vítal hriešnikov. Vstal a povedal, „Šimon, mám ti niečo povedať. Mám pár vecí, o ktorých s tebou budem hovoriť, Šimon. Keď som vošiel do tvojho domu...“ Ó, Bože. „Keď som vošiel do tvojho domu,“ farizej, vidíš, o čom tu hovorím? „Keď som vošiel do tvojho domu, neumyl si Moje nohy, Šimon. Nedal si Mi žiaden olej, Šimon. Vôbec si Ma nepobozkal na privítanie, Šimon. Len si Ma tu nechal sedieť potom, ako si Ma prijal za hosťa, priviedol si Ma dolu, pozval si Ma a Ja som prišiel a ty si Mi nedal ani olej na hlavu, ani si Mi nedal vodu na nohy a nepobozkal si Ma na privítanie.“

„Ale táto biedna žena, čo ona po celý čas robí? [Brat Branham predvádza. – pozn.prekl.] Bozkáva Jeho nohy. Haleluja. Bozkáva Jeho nohy. Povedal, „Odkedy vošla do domu,“ Bože, buď milostivý, povedal, „neprestala bozkávať Moje nohy, odkedy som prišiel do domu.“ Ó, Bože, nedokážem ďalej kázať, keď pomyslím na to, že môj Pán dnes dostáva také isté privítanie.

⁶² Ó, „Táto žena neprestala bozkávať Moje nohy, odkedy som vošiel dnu. A ty si Mi nedal žiadnu vodu na umytie; nedal si Mi žiadne pomazanie, žiaden olej na Moje vysušené ruky a Moje pery a Moju tvár. Nepobozkal si Ma na privítanie a nepovedal si Mi, že som vítaný, aby som vošiel do tvojho domu. Ale táto žena ešte stále bozkáva Moje nohy.“

Ó, počúvajte, čo povedal. Potom sa odvrátil od Šimona a pozrel sa na túto biednu mizernú trosku, jej vlasy viseli dolu, mokré od sĺz, a mala na nich hanbu z cesty. Jej pery boli od oleja z nardu, kde bozkávala Jeho nohy, slzy jej stekali po lícach... Počúvajte, čo hovorí, „Tvoje hriechy, ktorých bolo mnoho, sú ti všetky odpustené.“ Ó, Bože. „Tvoje hriechy, ktorých bolo mnoho, všetky sú ti odpustené.“

Dostavila sa smrť; nebude trvať dlho a zaženie vás do rohu. Dostane sa z toho von... Po chvíli budete starí; dostane vás to, ale to je všetko, čo to môže urobiť. To je celé.

¹⁵ Každá častica, všade, kde ste boli na tom najlepšie, rovno na vrchole, Boh hovorí, „Teraz je namaľovaný obraz. To je to, čo chcem vo Svojom veľkom miléniu, ktoré prichádza, tak Ja len... No, tu si, smrť, ale teraz ich nemôžeš vziať. Môžeš ísť na nich pracovať, ale nemôžeš ich vziať, pokiaľ ťa nezavolám.“ Rozumiete?

A potom v tom veľkolepom vzkriesení, potom vyjdeme vpred. Všetko, čo nám smrť robila, to v okamihu smrti končí, a potom sa zobudíme do nového Života. Nebude to nádherné? Všetky šedivé vlasy sú preč, starý vek odišiel. A budeme navždy mladí a budeme navždy žiť v kráse Pánovej a nikdy nebudeme musieť byť chorí, nikdy nebudeme musieť byť starí, nikdy nebudeme musieť užívať lieky, nikdy nebudeme v nemocnici, nikdy nezahúka sanitka. Či to nebude nádherné?

No, oni nás nazývajú bláznami, verím, že sme tí najinteligentnejší ľudia na svete. My, povedal som to, v poriadku. Pretože milujeme nášho Pána Ježiša. Všetko, čo obsahuje táto Biblia, tie zaslúbenia, všetky sú dobré. Tak, aký dobrý bol náš Pán. Prehovorme teraz ku Jeho drahej Bytosti, či pre nás dnes popoludní otvorí Slovo, v malom krátkom príklade z Písma, a potom skoro odídeme, aby sme dnes večer mohli prísť naspäť. A verím, že chlapci vydajú niekoľko ďalšie modlitebné karty, ak sa budeme modliť za nemocných, ó, asi okolo šesť-tridsať, tak nejako.

¹⁶ Pomodlíme sa? Náš nebeský Otče, sme šťastní, že dnes môžeme byť tu v štáte Kentucky, dolu medzi ľuďmi. A viem, že vzadu na týchto hrebeňoch, naokolo na tých starých cintorínoch, mnohé z nich ani nie sú označené značkou. Chudobný starý otec s montérkami a zaplátanou košou, nemohol si dovoliť náhrobný kameň. Ale keď tam uložil svoju milú, vedľa nej položil bábätko, zarazil dolu malý kôl alebo kríž. Ale Boh v nebesiach, na veľkých knihách, tam na tých záznamových knihách, tam je zapísané meno. Ty vieš, kde ona je, kde leží jej telo.

A som tak šťastný, Pane, keď viem, že ty nezabúdaš. A sme radi, že sme tu dnes združení s ich deťmi, ktorí Ti tiež veria. A teraz, prosím Ťa, Otče, aby si prišiel do našej prítomnosti, alebo lepšie povedané, daj nám, aby sme prišli do Tvojej prítomnosti. A nech Tvoja veľkolepá vznešená Bytosť, Pane, len prúď cez naše duše so Svojou dobrotou a požehnaniami, nie kvôli tomu, že sme hodní, sme nehodní, ale len preto, že Ty si to zaslúbil, Pane, očakávame na to.

No, Písma sú všetky zviazané dokopy. Ako Biblia znamená o toľko viac, než hovorí, ak len môžeme mať Ducha Svätého, aby To pre nás vyložil. My To iba čítame, ako sa na To dívame, ale, ó, ako Duch Svätý hovorí, „Moje dieťa, teraz sa dívaš do Mojej tváre, keď sa dívaš do tejto Biblie. Toto je to, čo chcem, aby si vedel.“ A nech Duch Svätý dnes vezme Slovo Božie a prinesie Ho do každého srdca, tak, ako máme potrebu. A nech máme teraz obecenstvo okolo Slova. Inšpiruj nás. Lebo o to prosíme v Mene Ježiša Krista. Amen.

¹⁷ Na malom mieste v Písme, našiel som tu v Knihe svätého Lukáša, zo všetkého kázania v celom mojom živote, nikdy predtým vo svojom živote som nepristúpil ku tomuto textu. Je to nový text, z ktorého som sa nikdy nepokúšal kázať. Ale ako som pred chvíľou sedel v hotelovej izbe, zdalo sa, že ma niečo pritiahlo ku tomuto miestu. Prečítame to v Evanjeliu svätého Lukáša a začneme v 7. kapitole a 36. veršom:

A prosil ho ktorýsi z farizejov, žeby jedol s ním. A vošiel do domu farizeja a položil sa za stôl.

Ježiš chcel – či vlastne ten farizej chcel od Ježiša, aby sa ku nemu prišiel najesť.

Tak, tento prípad tu porozumieme potom, ako si prečítate celú kapitolu ďalej, tak budete veľmi dobre oboznámení s tými zvyklosťami a spôsobom, ako to tu Písmo hovorí.

Ale teraz, ako naše myšlienky umiestnime na toto, niečo tam neseď. Tam je... Len takýto úsek z Písma bude dostatočný na to, aby nám dal obraz toho, o čom chcem hovoriť. A moja téma bude: *Pýcha*.

Ó, pýcha je tak prekliata vec, tak strašná, tak zlá je pýcha. Ale vyzerá to tak, že tu niečo nehrá, ako vchádzame do našej malej scény. A chceme sa teraz na to pozrieť, nie z hľadiska náuky, ale ako na udalosť Ježišovho života, nie z pohľadu náuky. Ale tam, iste tu niečo neseď; nejaký farizej chce vidieť Ježiša a chce sa s Ním najesť a mať obecenstvo. To je úplne v rozpore. Farizeji nenávideli Ježiša. Nemali pre Neho vôbec žiadne využitie. On bol pre nich belzebub, diabol, zvodca. A žiaden farizej nemal s Ježišom nič do činenia.

¹⁸ Ale tento Šimon, on chcel od Ježiša, aby ku nemu prišiel a mal trocha – a bol ním zabavený. No, niečo tu s tým obrazom nehrá.

Keď vidíme malé dievčatko, ako po celý čas nasleduje po okolí babičku, malé šesť alebo sedemročné dieťa chodí naokolo s babičkou, niečo sa tam deje, tie motívy sú – zmenili sa. No, šesťročné dievčatko

⁵⁷ Bože, buď milostivý. Ó, môj Pán je tam a tá skupina farizejov chladného srdca tam len sedí, sú ľahostajní. Ó, utiera Jeho požehnané nohy s vlasmi na hlavu... Niektoré z vás žien, aby ste to mohli urobiť, museli by ste sa postaviť na svoju hlavu. Striháte si svoje vlasy, je to tak. Nehovorím to ako vtip. Biblia povedala, „Sláva ženy je v jej vlasoch.“ A vy ste si tie svoje ostrihali.

Čo to bolo? Čo to bolo? To bola jej sláva. Jediná počestná vec, ktorú na sebe mala, boli jej dlhé vlasy, a všetko to padlo dolu k Ježišovým nohám. Jej slzy, všetko, čím bola, bolo vylievane pri Ježišových nohách, ako umývala Ježišove špinavé nohy. Čo za spôsob... Viem, že to nebolo podľa obvyklého poriadku. Čo sa staráš o obvyklý poriadok? Načo kráčaš s davom? Čo sa staráš o to, čo robia oni? Ty si v prítomnosti Ježiša.

⁵⁸ Ona sa nestarala o to, čo hovorili tí farizeji. Či Ježiš odtiahol Svoje nohy a povedal, „Hej, hej, hej, nemôžeš to robiť.“? Nie veru, On zostával úplne pokojný. Ona bola rovno v poriadku, ako umývala Ježišove špinavé nohy so svojimi slzami pokánia, utierala ich s tou jedinou slávou, ktorú mala, jej vlasmi. Ako kládla všetko k Jeho vzácnym nohám, bola bez seba. Ona umývala; takmer nevedela, čo robí.

Po chvíli za zdvihla. Nevedela, čo... Rozhliadla sa naokolo. Ó, povedal niečo Šimon? Áno. Ó, neskôr on povedal svoje pripomienky. Vidím ho, ako sčervenal v tvári. Jeho oceľovo ostré, bezbožné, jašteričie oči sa do nej zabodli. Najprv sčervenal a potom zostal biely od zlosti. Počujem ho, ako ide... [Brat Branham napodobuje odkašliavanie. – pozn.prekl.] ...jeho program zostal narušený. Povedal si vo svojom srdci, „Či vieš, aký druh ženy to je, pred ktorou stojíš?“ Pomyslel si, že by to mohlo poškodiť jeho dobrú povesť.

⁵⁹ No, brat, Ježišova povesť je vytvorená, keď je On v prítomnosti hriešnikov. Ježišova povesť nie je hriešnikmi poškodená, ona je vytvorená v prítomnosti hriešnikov. Tam umýva Jeho nohy, zodvihla sa, berie alabastrovú nádobu, všetko, čo teraz mala, bolo tam, jej vlasy viseli dolu, odlomila z toho vrch, rozlomila to, všetko to vyliala. Nenechala niečo na horšie dni; všetko to vyliala na Jeho nohy. Lebo všetko, čo mala, jej sláva, ona sama, jej slzy pokánia a všetky peniaze, to všetko bolo vložené do tej nádoby s nardom. Ona to vyliala na Jeho nohy.

Ó, Bože, buď milostivý našej odmeranej, bezbožnej generácii, v ktorej žijeme; farizeji, zabávanie. Vyliala to na Jeho nohy...

každého muža a ženy. Neprivítaný. Ó, celebrity, veľké veci ďalej pokračujú, ale Ježiš je neprivítaný. Ó.

⁵⁴ Všimnite si, ako to ide ďalej, ona rýchlo beží; ide ku Jeho nohám, ako tam leží natiahnutý. Ona sa díva do Jeho tváre; povedala, „Nemôžem, neviem, čo sa stalo. Som celá bez seba.“ Plakala. Bože, pomôž nám raz za čas dostať sa poza seba.

Ten problém toho je, že si tak rituálny. Musíš sa modliť určitým spôsobom, zakončiť to s 'amen' ako zomierajúce teľa s kŕčmi...?... „aaaaamen.“ Stojíte v speváckom chóre a spievate s namaľovanými tvármi a Jezábeľskými nechtami a správate sa, ako neviem čo, a nazývate sa Kresťanmi. Ty slepý farizej, čo to s tebou je? Môj Pán je v meste, neprivítaš Ho vo svojom srdci?

⁵⁵ Tam On sedí. Ona sa dostala ku Jeho nohám; položila na zem nádobu. Začala sa dvíhať, ona nemohla, jednoducho nemohla. Plakala tak veľmi, že sa nedokázala zodvihnúť. Zostala napoly zhrbená a nedokázala sa zodvihnúť. Uvedomovala si, že stála vedľa Prameňa čistoty. Uvedomovala si, že stála vedľa tej jedinej Veci, ktorá jej mohla odpustiť.

„Je Prameň naplnený Krvou, ktorá vytiekla z Emanuelových žíl.“ Tá jediná vec, ktorá mohla zmyť preč jej vinu, ona bola v prítomnosti Toho, ako prostitútka. Prišla taká, aká bola. Nevedela, čo robiť. Plakala; mala zodvihnúť svoje ruky. Nedokázala to vydržať; dívala sa a tam bol On. „Ó, je to možné,“ povedala, „Je to možné, že to je On, Ten milovaný? Ten, ktorého som počula, ako povedal, 'Poďte ku Mne všetci, ktorí ste obťaženi a ťažko pracujete.'? Bože, poznáš moje srdce; nemusím povedať ani slovo; nedokážem, som bez seba.“

⁵⁶ A ona sa namáhala a plakala a slzy jej stekali po lícach, kvapkali, padali dole na Ježišove špinavé nohy. Slzy sa liali po jej lícach dole na Jeho špinavé nohy. A prvé, čo zistíte, ona sa našla, ako drhla Jeho nohy. Drhla Jeho nohy a slzy len stekali dolu. Čo za požehnanie, slzy nefalšovaného pokánia, slzy pokánia stekali dolu, umývali špinavé nohy Ježiša... Ó, Bože, buď milostivý. Slzy ľútosti, čo za nádherná voda, čo za trblietavá voda, ktorá vychádza z jej srdca.

„Pane Bože, nie som dobrá, ale nedokážem vydržať vidieť Ťa, ako tu takto sedíš.“ A slzy jej stekali po lícach a ona takto drhla Jeho nohy, umývala ich so svojimi slzami. Tam bola položená alabastrová nádoba, a prvé, čo zistíte, v jej hysterickom stave jej vlasy padli dolu. Jej kadere padli dolu a skôr, ako sa nazdala, mala svoje vlasy – utierala Jeho nohy vlasmi, ktoré mala na hlave.

zvyčajne – alebo sedem, osemročné, ona rada šantí a hrá sa s deťmi v jej veku. Ale ak nasleduje po celý čas babičku, no, buď je to preto, že je ku nej tá babička naozaj dobrá, alebo ju babička rozmaznáva, alebo lepšie povedané, je babičkin malý miláčik, alebo možno, neviete, babička môže mať niekde zastrčený sáčok cukríkov. Rozumiete? Ide o to, že to dieťa má nejaký motív, kvôli ktorému babičku nasleduje.

A bezpochyby tento farizej, ktorý nenávidel Ježiša, mal za tým nejaký druh motívu, ktorý nebol práve v poriadku.

¹⁹ Mladí ľudia sa radi stretávajú s mladými ľuďmi. Malé deti sa radi hrajú na uliciach, Biblia o tom hovorí v prorocťve Izaiáša. Malé deti, ktoré sa hrajú na uliciach, majú spoločné veci: svoje bábiky, svoje vrtuľky a svojich drevených koníkov a iné veci. Malé deti sa stretávajú s malými deťmi. Mladé dievčatá sa radi stretávajú s mladými dievčatami, ženy v strednom veku s tými, ktoré sú v strednom veku, starí so starými.

Kluby, Kiwanis a Rotary, oni majú spoločné veci. Musia sa spolu stretávať vo svojich kluboch, aby mali – rozprávali o situáciách ako oni – o komunite alebo o tom, ako by sa mohli postarať o chudobných v situácii. Musia sa spoločne zísť. A ako hovorí staré príslovie z Kentucky, ako som to moju mamu mnohokrát počul povedať, „Vrana k vrane sadá.“ V tom je veľmi veľa pravdy.

²⁰ Nikdy nevidíte vrany a holubice, ako spolu navzájom majú veľa obecenstva. Sú to dva rozličné druhy vtákov; jeden má jednu vec a druhý má inú. No, vrana, to je pojedáč zdochlín. Ona skrátka žerie mŕtve veci. Ale holubica nemôže jesť mŕtve veci. Ak holubica zje mŕtve veci, potom by tá holubica hneď zomrela; nedokáže to stráviť. Holubica, ten vták, ktorého poznáme pod tým menom holubica, symbolizuje Holubicu Duchu Svätého v Biblii, keďže holubica nemá žiadnu žlč. Nemôže stráviť skazené, odporné veci; pretože, ak by to urobila, to by pre tú holubicu znamenalo smrť.

Veľmi nádherný príklad znovuzrodeného Kresťana, ktorý nemôže stráviť svetské veci, pretože ak by to robili, to by ich hneď duchovne zabilo. Ale všimli ste si niekedy starú vranu? No, ona môže sedieť na mŕtvej zдохline, ktorá sa rozkladá, v čistom kentuckom jazyku, hnije, a ona tam na tom môže sedieť a jesť po celý deň. Ale holubica okolo toho nemôže chodiť; smrdí to a ona odletí. Ale vrana na tom môže sedieť a po celý deň jesť, a potom môže ísť rovno na pšeničné pole a jesť tiež s holubicou.

²¹ Takisto pokrytec, napodobiteľ, on môže ísť do sveta, spolčovať sa so svetom a správať sa ako svet, žiť vo svete a užívať si svetské radovánky, a prísť do cirkvi a predstierať, že je Kresťanom. Ale skutočný Kresťan nemôže vychádzať do sveta a vracat' sa späť; tam niečo nie je v poriadku. Tak to ukazuje...

Ukážte mi svoju spoločnosť, ja vám poviem, kým ste. Dovoľte mi ísť do vášho domu a pozrieť sa, čo čítate, nechajte ma vypočuť si, vidieť, aký druh hudby máte zapnutý. Dovoľte mi vidieť aký druh časopisov, aký druh literatúry čítate. Nechajte ma nazrieť do vašej kancelárie a pozrieť sa, či je tam veľká hromada týchto vulgárnych obrázkov na plagátoch a také veci. A ty mi hovoríš, že si Kresťan, nebudem ti nič hovoriť; ale v mojom srdci uvidím, aký druh ovocia nesieš (Rozumiete?), pretože to je tvoja diéta.

Ó, povieš, „Patrím do zboru. No dobre, to nie je tvoja záležitosť, aby si ma súdil, brat Branham.“ Nesúdim ťa; Slovo ťa súdi. Presne tak. Tvoje ovocie, tvoj život rozpráva, čím si.

²² Ó, tento farizej za tým musel mať nejaký druh motívu. Čo je farizej? Čo znamená slovo farizej? My to slovo v Kentucky veľmi často nepoužívame. Čo znamená slovo farizej? V gréčtine to znamená „herec, niekto, kto odohráva.“ Ó, nenávidím to, niekto, kto odohráva, snaží sa predstierať. Opovrhujem niečím takým.

Mnohokrát sa ľudia snažia správať ako niekto druhý. Počúvajte, prestaňte sa správať ako niekto druhý a skrátka sa správajte podľa vášho vlastného presvedčenia a budete na tom oveľa lepšie. Buďte sami sebou. Presne tak.

Vidíte, ako tak mnohé malé deti chodia na filmové predstavenie, vrátia sa domov a chcú sa správať ako herečka. Hanba vám. V Hollywoode, Los Angeles, mal som tam mnoho zhromaždení a zistil som, že mnohí ľudia, ktorí vyrástli na všetkej tej zábave amerických ľudí, niečo odohrávajú. Sme skvelí herci, farizeji. Tam sú; uvidíte ich; sú pred obrazovkou tak dlho, že až neustále niečo odohrávajú.

²³ Medzi americkými ľuďmi, skrze televíziu a skrze filmové predstavenia, videli tak mnoho predstierania, až začali sami predstierať: je to veľmi zlé. A máme to v cirkvi, hercov. Hm. Boh ich nechce. Nech je to od nás ďaleko, aby sme boli hercami. Buď sám sebou; Boh ťa chce mať takého, neznášam, keď niekoho vidím, ako sa snaží robiť niečo, čo nemôže robiť.

Čo za hanba, všimol som si to mnohokrát, a nádherné hlasy, ktoré Boh ľuďom dal, talent, a oni to pretrénujú. Neznášam počúvať

tom, čo sa hovorilo, alebo kto hovoril, ona bola na svojej ceste stretnúť Ježiša.

Robíš to? Prerazil by si si svoju cestu cez rozdiely v dnešnom svete? Dokázal by si si preraziť svoju cestu cez vulgárnosť, cez filmové predstavenia a tancovanie a vyvádžanie, ktoré robíš, nazývaš samého seba Kresťanom, aby si sa dostal k Ježišovi?

Dokázal by si odložiť nabok všetku svoju svetskú spoločenskú zábavu, aby si prišiel k Pánovi Ježišovi, aby si bol uspokojený Ním? Bože, buď milostivý. Ona sa predrala rovno cez to. Snažila sa tam dostať bez ohľadu na to, aká bola mizerná. Ó, viem, že to nebolo podľa obvyklého poriadku, ó, samozrejme. Nech nám Boh pomôže, aby sme sa raz za čas dostali pomimo obvyklého poriadku. Ten problém je, že ste príliš podľa obvyklého poriadku. Vyjdite pomimo toho obvyklého poriadku. Dúfam, že cirkev sa dostáva pomimo obvyklého poriadku dostatočne na to, aby bola spasená.

⁵² Pamätám si, keď ma Ježiš spasil. Ó, nikdy na to nezapudnem. Toto moje malé kentucké srdce skákalo deväťdesiat míľ za hodinu. Plakal som; ronil som slzy; kričal som; nestaral som sa o to, kto stojí naokolo. Nebral som ohľad na nejaký poriadok; bol som v prítomnosti Ježiša; miloval som Ho.

Ona si nevšimala, ako veľmi zapadala do určitej normy alebo ako veľmi bola pomimo toho. Tá hlavná vec bola: dostať sa k Ježišovi. Tam On sedel so špinavými nohami. Sedel tam nepobozkaný. Nebol vítaný a ona chcela urobiť, aby sa cítil vítaný. Nestarala sa o ich staré farizejské poriadky, o ich staré tradície a nominácie. Pretláčala si cestu, aby sa dostala k Ježišovi. Bože, pomôž nám, aby sme mali takéto prebudenie, kde si muži a ženy budú pretláčať cestu cez zástupy a denominácie a zábrany, až kým sa nedostanú do prítomnosti Ježiša.

⁵³ Áno, ona sa chcela dostať ku Ježišovi; On mal špinavé nohy. Môj Pán Boh tam sedí so špinavými nohami, kde do nich bude čoskoro zabodnutý rímsky kliniec, aby bola zabalzamovaná Jeho Krv pre spasenie sveta. Špinavé nohy, nech mi za to odpustí. Ó, bolí ma to, ale Ježiš so špinavými nohami, nepobozkaný, nemilovaný: „Prišiel ku Svojim vlastným, Jeho vlastní Ho neprijali.“ Prišiel, aby dodržal Svoje zaslúbenie, a potom bol neprivítaný.

Prečo sa vy ľudia rok za rokom modlíte o prebudenie, a keď ono prichádza do vášho susedstva, myslíte si, že to je fanatizmus. Neprivítaný Ježiš, špinavé nohy. Ó, ak by to nemalo zlomiť srdce

čo máš. On túži po tom najlepšom, čo máš, a po tom najlepšom, čo môžeš robiť.

To je všetko, čo mala. Vedela, ako to získala. Povedala, „Nenávidím to, robiť to takýmto spôsobom; možno to nie je podľa obvyklého poriadku, ale to je to najlepšie, čo mám.“ Ona s ním nedebovala o cene; o to nešlo. Chcela to najlepšie. Vidíte to? Ona chcela to najlepšie. Povedala, „Poputuje to ku tomu Najlepšiemu, tak prečo by nemal mať to najlepšie?“

⁴⁹ Zodvihla tú alabastrovú nádobu, vložila si ju za výstrih a vychádza von. Môžem vidieť, ako sa ten starý nosatý žid díva von. Dvaja iní muži sa navzájom štychli, povedal, „Pozri sa, čo tam ide, čo vychádza tam z obchodu. Zaujímalo by ma, čo tam robila.“

Ó, ty farizej, štycháš niekoho druhého! Pozri sa raz sám na seba! Ó, možno nie si na tom vo svojom konaní sexuálne zle; možno nepiješ alkohol; ale, ó, ty slepý farizej, čo robíš môjmu Pánovi? Čo robíš Jemu, ty pokrytec chladného srdca? Dávaš Ho nabok. Kvôli čomu to robíš? Ako to môžeš robiť? Vidieť Jeho prítomnosť všade naokolo teba, vedieť, že On tam čaká, aby ťa požehnal a privítal ťa, ale ty si príliš dobrý. Ó, nikdy si sa nestal úbohý. Mal by si sa raz na seba pozrieť cez Božiu lupu a uvidieť, ako vyzeráš. Tvoja samo-spravodlivosť, všetky tvoje malé formy a bezvýznamné veci sa rozplynú, tvoje malé tradície.

⁵⁰ Vidím ju; musela sa ponáhľať; začínalo byť neskoro. Radšej neskoro ako nikdy. A keď sa dostala tam hore, mohla povedať, kedy bola nablízku zástupu, kde boli bohatí. Počula, ako štrngajú poháre s vínom, viete, takto. Dostala sa tam hore, kde boli. Zaujímalo ju, kde je On. Je teraz celá rozrušená. Ten žid sa škriabe na hlave a díva sa po tých ostatných druhoch na rohu, povedal, „Čo to s ňou bolo?“ Povedal, „Slzy zafarbili jej líca. Plakala, zaujímalo by ma, kam teraz ide. Zaujímalo by ma, čo sa stalo.“

Tá žena, ako sa dívala a uzrela Jeho tvár, povedala, „On nerozpráva ako títo farizeji; On je odlišný. Ten Učiteľ je trocha odlišný od tých farizejov.“ Vedela, že tam bolo niečo odlišné. Keď sa pozrela hore a pomyslela si, „Ako sa tam dostanem, ako pôjdem na to bohaté miesto? Ako to môžem urobiť?“ Ale tá vec, ktorú urobila, povedala, „Raz som Ho počula povedať, 'Podťte ku Mne všetci, ktorí ste obťaženi a ťažko pracujete, Ja vám dám odpočinutie.'“

⁵¹ Tam nešlo o to, ako sa tam dostane, ale či sa vynasnaží sa tam dostať? Vidím ju, ako si prediera cestu cez ten zástup. Nezáležalo na

pretrénovaný hlas, keď sa postavia spievať a zaspievajú určitú notu, ktorú budú držať tak dlho, až zmodrejú v tvári, len aby ukázali obecenstvu, ako dlho to dokážu pevne držať ako o život.

A keď zídu dolu, tí ľudia nechvália Boha; ich myseľ je na tej note.

²⁴ Milujem starodávne letničné spievanie (Presne tak), kde zabudnete klavír a organ, kde sa nemusíte dostať do nejakého druhu rituálnosti, programu, ktorý je nejakým návlakom. Kde zodvihnete svoje ruky so slzami stekajúcimi po svojich lícach, či dokážete zaspievať do-re-mi-fa-sol-la-si-do, alebo nie, a len spievate v Duchu. Zo srdca vzdávate chválu Bohu. Všetko pomimo nejakého programu, musíte sa dostať preč od ľudského programu, aby ste sa dostali do Božieho programu (Rozumiete?), vyjdite z toho.

Ó, zachráň ma od toho, aby som bol herec. Buď tým, čím si; Boh ťa bude žehnať. Dokonca niekedy vidíte kazateľov, ako to robia. Dostanú sa za kazateľňu a spravia svoj hlas veľmi silným. „Práve som dostal svoj titul...“ [Brat Branham napodobňuje pomalý nafúkaný hrubý hlas – pozn.prekl.] až vám po chrbte prebehne mráz. Je mi ich ľúto. Ľudia to neoceňujú. Len buď sám sebou, ľudia si ťa budú viac vážiť. Či tomu veríte? Buď len úprimným a jednoduchým ako „strom sassafras, údená šunka na dreve orechovca a cirokový sirup.“ [Br.Branham používa vidiecke termíny – pozn.prekl.] To ti urobí dobre; nebudeš predstierať.

²⁵ Ale farizej, ó, nenávidím to slovo, herec. Niektoré sestry robia to isté, príliš veľa niečo len odohrávajú. Ó, oni svojim manželom 'odseknú nos,' „Ján, prečo si to urobil?“ Tak výbušné, ako len môžu byť. Ó, fíha. Nech ma Boh ochráni od toho, aby som vás zavolať, ak máte taký druh ducha. Ale nech niekto rozpráva cez telefón, „Ó, ako sa máš? Som tak rada, že si zavolala.“ Herci, hanba vám: doma anjeli, na ceste diabli, predstierajú. Len buď po celý čas sám sebou. Najlepšie je byť na tom tak. Neveríte tomu?

Iste, potom viete, ako vás budú druhí brať, nie ako hercov alebo farizejov. V nedelu idete do zboru a, ó, akí ste zbožní a milí, a v pondelok ráno s vami nikto nedokáže vydržať. Ty farizej, čo dobré ti to robí chodiť do zboru? Ó, hmm. Potrebujú obrátenie; to je to, čo potrebujete. Vziať tú vec von, tú prirodzenosť toho. Metodisti by na to mali povedať, „Amen,“ pretože to je metodistická náuka, ak tomu správne rozumiem, posvätenie.

²⁶ V poriadku, ó, predstierači, tento starý farizej poslal po Ježiša; on mal niečo poza tým. No, on je unavený; rozhliada sa ponad ľuďmi. Môže sotva vidieť; je spotený. Prichádza celú cestu z južnej Palestíny, hľadá a pátra. Zástupy sa tam teraz zhromaždili, a on tam stál celý deň a pot po ňom stekal, jeho unavené nohy išli po palestínskych cestách, od prachu a hnoja z cesty, ako bežal. Každú chvíľu sa zastavuje a pije vodu. Ale dvíha svoju hlavu a znova sa rozhliada, vydýchne si, „Dobre, som tak rád, že som Ho našiel.“

Po dlhšej chvíli rozprávania, ako sa po chvíli začína trochu rozpúšťať zástup, a on si začína predierať cestu dnu. On má posolstvo; je na svojej ceste. On má pána; volá sa Šimon, farizej. On je posol; má teraz túto úlohu, odnieť určitý odkaz. Musí sa dostať k Ježišovi. Poskok, tak ich v Palestíne volajú. Farizeji ich majú mnoho, robia všetko, starajú sa im o kone a o ich záhrady, a tak ďalej, a starajú sa o nich: poskokovia, zaplatia im len trošku peňazí, akurát, aby len tak prežili.

²⁷ A tento poskok možno dva alebo tri dni pátral, snažil sa nájsť, pretože jeho pán mu dal rozkaz, aby išiel a našiel Ježiša a pozval Ho do jeho domu na večeru ku určitej príležitosti. Vidím ho, ako si prediera cestu cez ten dav a pritackal sa oproti, možno ku Petrovi, alebo to bol Andrej? Nebol som tam, neviem, ale počujem ho, ako hovorí, „Rád by som videl vášho Pána, pane.“

A isteže, milovaní učenici, ako sa snažili držať ľudí od Ježiša, keď sa tam modlil za chorých a také veci. A on znova hovorí, „Rád by som videl vášho Pána.“ A vidím, ako ho Andrej berie bližšie ku miestu, kde bol Ježiš, kde boli chorí a všetci naokolo; povedal, „Pane, je tu jeden mladý muž z južnej Palestíny, ktorý prichádza so správou. Prichádza z dlhej cesty. A hovorí, že to je od jeho pána, a on si s Tebou praje hovoriť.“

²⁸ A on hovorí... Poklonil sa Mu a povedal Mu, čo bolo jeho posolstvo, že jeho pán mal túžbu, aby On pri určitej príležitosti prišiel ku nemu a povečeral s ním. Ó, keby sme tam boli vy alebo ja, ako odlišne by sme sa na to dívali. Hovorili by sme, „Pane, nechod' ku tomu pokrytcovi. Nechod' ku tomu farizejovi. No, on je slepý; nepozná... Nenávidí Ťa. A tu je tak mnoho chorých ľudí a vecí naokolo; Ty si použil tak mnoho zo Svojej sily. Nechod' ku takému chlapíkovi; on sa Ťa len snaží využiť, ako to hovorí to staré príslovie, ako žolíka (kartový tromf), alebo niečo také. On tam má pripravenú nejakú vlastnú nedobrá alternatívu. Nechod' ku takejto osobe.“

Ona Ho vidí; ide hore po schodoch; otvára svoju malú pokladnicu a vyberá odtiaľ niečo malé, malé vrecko. Vyberá to von, položí to, mince s cvengotom padajú na stôl. A ako tie mince padajú, znova to zdvíha; vidí pred sebou tú tvár. Slzy stekajú po jej lícach, kvapkajú jej z brady. Povedala, „Nemôžem to urobiť; nemôžem. Lebo On by vedel, odkiaľ pochádzajú tie peniaze. On by vedel, ako som zarobila tie peniaze. Nemôžem to urobiť.“

Možno to vrátila znova naspäť; potom sa naťahuje a znova to berie. Povedala, „Nemôžem, čo sa to so mnou deje? Ale vidím Ho, ako prichádza celou cestou naprieč krajinou a je neprivítaný. Čo s tým môžem robiť? Toto je všetko, čo mám, On to určite pochopí. Istotne to pochopí, istotne to pochopí. Toto je všetko, čo mám; On to istotne pochopí.“

⁴⁷ A vidím ju, ako sa trasie, berie to do ruky, dáva si to do za výstrih, alebo pravdepodobne do pančuchy, zabalí to tam do vnútra, hodí na seba šaty a vychádza von na ulicu. Začína byť neskoro, ide dolu ulicou do nejakej veľkej, skvelej parfumovej spoločnosti. Vchádza dnu, a tam za pultom stojí starý nosatý chlapík, ráta svoje peniaze. „No, dnes to nebolo veľmi dobré. Nezarobil som ani na nájomné; zlý deň.“ Celý našťvaný, jednako bol vo svojom náboženstve tak ortodoxný, ako len mohol byť.

Tá žena vchádza do dverí. Keď vchádza dnu, môžem ho počuť, ako hovorí, „Aha, teraz sa pozrime.“ Ó, ona bola dobre známa. Každý ju poznal, určite. Každý túto ženu poznal. Ona vstupuje do dverí. No, on ku nej neprišiel tak pekne, ako by mal, a nepovedal, „Pekný deň. Čo môžem pre vás urobiť?“ On povedal, „No, čo chcete?“

Vyložila na pult peniaze. Ó, cingot peňazí, to iste zmenilo veci. On patril ku tej skupine, ktorá povedala, „Aký z toho bude zisk, ak necháme Jozefa v hrobke?“ Aký je z toho zisk? Ó, áno, to je to, čo si dnes ľudia myslia. Čo z toho môžeš vyťažiť? Koľko je v tom peňazí? Slepý farizej. Ježiš je tu a On chce byť privítaný. Vy ste Ho pozvali.

⁴⁸ Tam boli vyložené peniaze, ona povedala, „Chcem alabastrovú nádobu, tú najlepšiu, akú v obchode máte. No, on povedal, „Pozrime sa, koľko máš peňazí.“

Vyložila ich a mala stoosemdesiat rímskych denárov. On to všetko zrátal, „Áno, máš akurát dosť.“ Čo? Ona chcela to najlepšie. Povedala, „On túži po tom najlepšom,“ a On túži. On túži po tom najlepšom, čo máš. Nedávaj Mu nejaké miesto v kúte; daj Mu všetko,

Vidím, ako sa zabalila do svojich šiat a začala ísť dolu ulicou. Vidím, ako sa dvaja muži štychli rukami a povedali, „Pozri sa tam, pozri sa, čo to tam vyšlo.“ Ó, iste, vy ste príliš dobrí. Rád by som sa raz pozrel rovno do vašich očí a videl, akí ste dobrí.

⁴⁴ Povieš, „Brat Branham, ja nie som prostitútka.“

Nemyslím to tak celkom sexuálne. Prostitúcia je na vyššej úrovni. Môžeš robiť prostitúciu so svojím časom. Koľko času dávaš Jemu? Prostitúcia s tvojimi vlastnými sebeckými motívmi, chodíš okolo a hovoríš, „No, patríš do tejto cirkvi, som lepší.“

Nie, nie si. Môžeš robiť prostitúciu inak než sexuálne. Duch Svätý bude hovoriť do tvojho srdca a ty povieš, „Nechcem s tým mať nič do činenia.“ Ty slepý farizej, prostitútko. Čo sa to s tebou deje? Páchaš cudzoložstvo so svetom, to je to, čo robíš.

Ó, hovoríš, „Patrím do zboru,“ a si tak chladný a ľahostajný. Ó, rozprávaš prekrásne modlitby. Ó, nenávidím tú farizejskú vec. Ó, modlíš sa a každú čiarku spravíš tak dokonale a každý interval je tak perfektný. Ó, modlíš sa tak nádherne. Nemôžeš takto hovoriť ku Bohu. Počúvaš to, čo hovoríš, a robíš interpunkciu svojej modlitby. Ó, nech ti Boh pomôže uvoľniť sa raz a modliť sa! Prestaň rozprávať modlitby.

⁴⁵ Ó, farizeji, mnohí z nich, farizeji. Ó, povieš, „Ja patrím do cirkvi.“ To je v poriadku; iste, patríš. Ale aký postoj máš voči môjmu Pánovi? Keď On chce ku tebe prísť a požehnať ťa, ty to neurobiš. „Ó, nie, neverím v taký nezmysel.“ To je práve tá skupina, o ktorej hovorím, veľmi nábožní, ale veľmi farizejskí.

Čo som na začiatku povedal, že boli, herci. Prestaň odohrávať náboženstvo. Získaj to starodávne prežitie obnovenia, nového narodenia. Môj Pán, On ťa túži vidieť. On na teba očakáva, berie malé miesto v rohu. On ťa za to nikdy nepokarhá; On ťa miluje. Chodíš do zboru raz alebo dvakrát za mesiac, myslíš si, že si si vykonal svoju povinnosť. Ó, ak by si Ho len miloval, išiel by si každý večer a každý deň niekam a rozprával sa s Ním, ak by si Ho miloval. Ale ten problém toho je, že ty sa len hráš na cirkev, odohrávaš nábožnosť. Aké smutné, je to veľmi zlé, že to stále máme.

⁴⁶ Táto úbohá žena zlej povesti, môžem ju vidieť, ako ide dolu ulicou a vystupuje hore po vŕzgajúcich schodíkoch do podkrovia. Jej srdce poskakuje; nemôže ten obraz dostať zo svojej mysle. Ó, Bože, ktokoľvek Ho kedy vidí v jednoduchosti Jeho Slova a Jeho lásky, to ťa nikdy neopustí. Niečo ťa bude prenasledovať.

Ó, môžem si predstaviť toho farizeja, veľký človek, bol veľkým mužom vo svojom meste, ako sa niekoľko dní predtým prechádza po svojich pekných egyptských kobercoch a jeho skvelá navoňaná jedáleň, trel si svoje veľké baculaté ruky, bol ako roláda, taký tučný, povedal, „Prečo ma to nenapadlo skôr? Ha-ha-ha-ha. No iste, to je to, čo chcem. To je to. Hovorím vám, pre moju veľkú zábavu, ktorú sa chystám mať, mal som na to pomyslieť už pred dlhým časom. Ha-ha-ha. Poznáte toho chlapíka, Ježiša z Nazaretu, všetci chudobní ľudia Ho majú na jazyku. A poviem vám čo, keby som Ho mal tu na mojom bankete. Mal by som tých zvedavcov všade okolo, stáli by tu a dívali by sa na Neho. To je všetko, čo musím urobiť, a viete čo? Budem najpopulárnejšou osobou v meste. Pridám ku svojej popularite. Ó, mal som na to pomyslieť skôr.“

Tak on poslal na cestu nejakého chlapca, aby Ho našiel. „Čo myslíte, že doktor Jones povie? Ten farizej Jones nenávidí Ježiša z Nazaretu. Verí, že On je diabol. A či to nebude dobré pre právniko Toho-a-toho, keď ich tu budem mať? Určite na moje zhromaždenie prídu všetky celebrity z mesta, určite. Pretože vedia, že ich môžem dobre nakrmiť.“ Istotne, toto bol bohatý farizej. Mal mnoho, mohol robiť, čokoľvek chcel. Dostal všetky kusy mäsa, hore v chráme. Mal prsty vo všetkých kusoch mäsa. Mal tiež prsty vo všetkých desiatkoch a obetiach, vo všetkom, čo sa donášalo. Mal množstvo.

²⁹ No, to, čo bolo potrebné na usporiadanie takej hostiny, by krmilo bežnú palestínsku rodinu dva roky. Ale, ó, on bol v meste veľký človek. Doktor Šimon farizej, pozrite, aký chlapík. Môžem ho vidieť chodiť tam a späť a vraviť, „Určite, och joj, musím hneď teraz rozposlať svoje pozvánky. No, viete čo, aby ma mohli vidieť všetci ľudia, budem to mať vonku, kde je chladnejšie, von okolo verandy. Vyjdem von vo veľkolepom... Mám tam miesto, hroznový altánok, kde visia dolu nádherné hrozná a ony sú teraz najdozretejšie a tá aróma z tých hrozién je tak nádherná. A budem to mať všetko tam vonku a zoberiem tam môj špeciálny veľký stôl a položím ho tam. A budem tam mať doktora Jonesa a doktora Takého-a-takého a doktora Takého-a-takého a doktora Takého-a-takého a celé mesto bude vedieť, že som veľký človek, že moje vzdelanie mi učinilo dobre, a že som veľký človek. Ja, ja, ja, ja, ja,“ to je všetko, čo môžete počuť.

„Ja som urobil toto; ja budem lepší, ja urobím toto.“ Ja, ja, ja a žiadne miesto pre Krista.

³⁰ Nie je to obraz dneška? Ja urobím tak-a-tak. Ja sa pripojím do zboru, ja urobím toto, ja urobím tamto. Bože, zmiluj sa nad nami. Tam ho máte, ó, bol skvelý chlapík a bude ešte lepší, len aby tam mali

Ježiša pre zábavu. On Mu neveril, že je prorok, aj keď Ježiš ním bol. A neveril Mu, že je Syn Boží, aj keď Ním bol.

Ale on si myslel, „Ak sa mi podarí mať tu toho chlapíka, budeme mať všetci zábavu.“ Tak on pre Neho poslal.

Ježiš nikdy, nikdy neporušuje zaslúbenie. Dni ubehli, veľa vecí sa prihodilo. A prišiel čas pre tohto farizeja na to stretnutie alebo na jeho večeru, aby bola pripravená, a Ježiš povedal Svojim učeníkom, „Poďme teraz rovno cez Palestínu do južnej Palestíny, zoberme sa, pretože nechceme prísť neskoro.“ Ježiš nikdy neporušuje sľub. On vždy dodržiava Svoje zaslúbenie. Bez ohľadu na to, čo to je, On to dodrží.

Ten deň sa priblížil a vidíme toho farizeja, ako sa na dvore pripravuje jeho stôl. A vonku sú jeho reklamy a všetci ľudia sa začínajú zhromažďovať. Čo za významného chlapíka to bolo.

³¹ Hore prichádza na svojom veľkom fajnovom voze doktor Jones. Ženie tých ľudí naozaj rýchlo, svojich poskokov, a on odoberá kone, berie ich do stajne a stará sa o jeho kone. A on, „Ako sa máš, môj priateľu? Som tak rád, že ťa vidím. Nevojdeš dnu a nenavštíviš ma na chvíľu?“ Ó, vidím ho, ako to predstiera. „Nevojdeš dnu? No, tu je právnik Taký-a-taký; som tak rád, že ťa vidím, môj priateľu. Nevojdeš dnu? Poskok, vezmi jeho kone do stajne.“ Ó.

Ale po chvíli sa dostal do vnútra a poháre štrngali, atď. A v Palestíne, keď usporiadali večeru, ak ste tam niekedy boli, rozložili veľkánsky stôl, takto von, a pozdĺž mali... V Palestíne nesedíte a nejete, ako to robíte tu; ľahnete si a jete. Mali niečo ako pohovku a rozložili to takto okolo stola. A každý človek takto ležal a jedol poležiačky, jeho nohy boli za ním.

A mali všetko pripravené, všetci z nich tam boli, zabávali sa, a tak ďalej, a farizej mal ohromný čas, ako zabával svoje celebrity. Prvá vec, ktorú zistíte, prišiel Ježiš, vošiel do domu a sadol si; a oni nevedeli, že On tam je. Nikto o tom nemohol vedieť. Odkiaľ On prišiel?

³² No, také malé miesto, pravdepodobne sedel niekde v rohu. Farizej bol príliš zaneprázdnený; musel robiť iné veci. Celebrity, boli tam veľkí ľudia z mesta a on ich musel hostiť. Zaujímalo by ma, bratia a sestry, či nedávame tak mnoho času do hostenia celebrít a dôležitých osôb, že sme až zabudli na to, že Ježiš tiež sedí v našom strede, sedí tam v rohu, nikto si Ho nevšima. Sedí sám, Jeho učeníci nemohli vojsť dnu; neboli ani pozvaní.

nepobozkaný. Ježiš chce byť pobozkaný. Tam je Písmo v Žalmoch 2, ktoré hovorí, „Bozkávajte Syna, aby sa nerozhneval.“ „Bozkávajte Syna,“ ó, nikdy nebudete vedieť, čo to znamená, až kým ste raz nepobozkali Syna. Bozkávajte Syna, učiňte Ho vítaným vo svojom srdci.

Ale On sedel nepomazaný so špinavými nohami. Ó, ako bol v rozpakoch. Farizej mal svoj ohromný čas; bol príliš zaneprázdnený všímaním si významných ľudí mesta, aby vedel, že Ježiš zostal nepovšimnutý. Ale On každopádne prišiel. Ó, môj Bože, ako – čo sa stalo, ako ten poskok pri dverách vôbec minul to, aby umyl Jeho nohy? Bože, prajem si mať jeho prácu. Ako by som to miloval, keď by som musel umývať Jeho nohy pri dverách. Ako by som miloval privítať Ho, vziať svoju misku s vodou, keď by som vedel, že On tam sedí.

⁴² Ale tam On bol s bohatými a pyšnými. Oni sa o Neho vôbec nezaujímali. Bol len zábavkou, niečím, na čo ľudia zízali a dívali sa na to. Bez pochyb mal vo svojom srdci, opýtal by sa Ho, aby pre neho urobil zázrak alebo niečo.

A zatiaľ čo tam takto sedel, vonku na ulici bola jedna naozaj zlá žena z mesta, prostitútka. Nejdeme ohľadom toho do detailov; viete, čo to je, žena zlej povesti, upadnutá.

Neodsudzujte ju. Počúvajte, predtým, ako môže existovať upadnutá žena, musí tam byť tiež upadnutý muž. Možno muž, do ktorého bola zamilovaná z celého srdca, ju tak zneužil a „hodil jej oheň pod nohy“ a voviedol ju do takéhoto druhu života.

Písmo povedalo, že ona bola veľkou hriešnicou. Nikto s ňou nemal nič do činenia, ale všetci ju poznali. Oni vedeli, kým je, určite. Bola veľkou hriešnicou. A možno prechádzala okolo, nebola vítaná medzi žiadnymi ľuďmi, postavila sa na špičky, nakukla hore a uzrela môjho Pána, ako sedí v rohu s neumytými nohami, sedí nevítaný medzi boháčmi. Bolo to na ňu príliš veľa. Povedala, „Nie. Som si istá, že to je On.“

⁴³ Nikdy ste nevideli Ježiša bez toho, že by ste Ho spoznali, keď Ho vidíte znova. Nikto sa na Neho nemôže pozrieť, a dokonca zabudnúť, ako vyzerá. Môžem si pomyslieť, že povedala... Mohla o ňom počuť niekde inde, povedala, „Ó, tam je ten veľký Učiteľ. Ale On tam je s tými farizejmi, a oni Ho nechcú.“ Ó, otočila sa; vidím, ako hovorí, „Ó, nemôžem. Ó, ja už asi strácam rozum. Určite to nemôžem urobiť. Ó, možno, žeby som mohla?“

³⁹ Potom sú vaše nohy umyté. Potom vás necháva ísť na ďalšie miesto, a potom tam je človek, ktorý vás stretáva tam pri dverách a vo svojej ruke má malú miskú, niečo ako malý džbán. A vy si to beriete a vylejete na svoje ruky trocha oleja.

No, ten olej je vyrobený z veľmi jemného nardu [nard pravý – pozn.prekl.]. Čo to je, to je – tam v Arábii rastie krik, z ktorého to dostanú. Malý kvet, ktorý kvitne ako ruža, a potom, keď tá ruža odpadne, vypustí to niečo ako malú hluzu a tá zatvrdne ako malé jablko. A to je to, čo tento strom produkuje, ale vy si to môžete vziať a žmoliť v rukách.

Videl som raz jednu ruskú celebritu, ktorá mala dve z nich; mohli by ste ich takto rozmrviť v rukách, a tá vôňa by na vašej ruke zostala dva týždne. Je to veľmi drahé, drahocenné. A stojí to veľa peňazí. Olej zostarne a v priebehu pár dní nepríjemne zapácha, ale oni tam do toho vložia tento nard, až kým sa to nestáva... Ó, tá vôňa vydrží roky. To bolo niečo z pokladov, ktoré kráľovná zo Šéby priniesla Šalamúnovi.

⁴⁰ A oni vám to dajú a umyjete si s tým ruky. Potom vám dajú uterák a vy si utriete ruky. Potom, ako ďalšie vám dajú trochu viac toho a dáte si to na svoj krk, zadnú časť krku, na svoje líca a čelo. Oboji, muži i ženy, toto musia v Palestíne urobiť, pretože slnečné lúče sú tak horúce. Robia to, a potom to vytvára vôňu. Potom, ako si väčšinu z toho zotriete, ste osviežený. Vaše nohy sú umyté; ste umytí; vaše ruky sú čisté; vaša tvár je čistá.

Potom ste vzatý do komnaty, v ktorej sa nachádza hosťiteľ. A potom, keď sa s ním stretnete, vezmete – on vezme svoju pravú ruku a dá ju na vaše ľavé rameno, potom sa ukloníte. A potom on – vy vezmete svoju pravú ruku a dáte ju na jeho ľavé rameno, a on sa ukláňa. Potom vás pobožká, od jednej strany líca na druhú stranu líca; a to je privítanie, pravica obecenstva. Keď ťa hosťiteľ pobožká, ty si bratom; si vítaný.

Ježiš, vlastne ten farizej, veľmi dbal na to, aby boli umyté nohy doktora Jones. A on sa veľmi staral o celebrity, ale tu sedel Ježiš so špinavými nohami. Tu sedel Ježiš, nevítaný, nemal na Sebe žiaden olej. Tu sedel Ježiš, nepobožkaný. A jednako opustil Svoju prácu a išiel celú cestu naprieč Palestínou, aby dodržal Svoje zaslúbenie.

⁴¹ Predstavujem si, že On tam sedel nešťastný. Všetok zvyšok z nich, a farizej tam svedčil o rozličných veciach, ktoré sa udiali, a úbohý Ježiš tam sedel so špinavými nohami, s nepomazanou tvárou,

Tak všetci, ktorí neboli pozvaní, ako sú tí z východu, oni stáli vonku a dívali sa dnu, boli zvedaví; a keď sa niečo deje, ó, nemusíte sa trápiť ohľadom davu; oni sú tam v každom prípade všetci. Prichádzajú sa pozrieť, pozorovatelia, vidia, čo môžu. Nie je im dovolené vojsť, ale oni prídu a dívajú sa. Stoja na špičkách hodiny a hodiny, sledujú pohostenie. Chudobní, ktorým tečú sliny, keď vidia to skvelé, okorenené mäso, baránok upečený s tým najlepším korením. Ó, veľkolepé veci privezené celou cestou z Egypta a Mezopotámie, a tak ďalej.

³³ No, tento farizej bol bohatý človek, on naozaj mohol usporiadať takúto veľkú hostinu. Nech chudobní postávajú a zízajú, ak chcú. To je tá skupina, ktorá by roztrhala svet, aby učinila jedného novoverca z pohanov, a urobia z neho dvojnásobné dieťa pekla, než bol, keď začal.

Pýcha, okázalosť, tam on je, Ježiš sedí opustený. Predstavujem si, že On sa cítil nepríjemne, lebo mal špinavé nohy. Keď ľudia cestujú v Palestíne; v tých dňoch nemali chodníky a cesty a asfaltové cesty, ako máme dnes. Sedí tam s úplne špinavými chodidlami a nohami, Jeho hlava nie je pomazaná, žiaden bozk na Jeho líci a Jeho nohy s tým zaprášeným hnojom a špinou z cesty, prach odtiaľ, kde kone, prívesy, zvieratá tiahli náklad a nosili bremená, a zvierací trus na ceste, vtáci prileteli dolu a roztrúsili to a rozrýpali to naokolo a po chvíli sa to dostalo do prachu.

³⁴ A osoba, ktorá kráča... Spodné rúcho v Palestíne sa končilo pri kolenách, a potom to rúcho, ktoré je na tom zvrchu, to pokrýva až dolu, a ako oni chodili, to plantalo a vytváralo taký malý pohyb vzduchu, ktorý víril prach. Ó, a je to špinavé a smradľavé, keď sa na vás dostane všetka tá špina. A tam sedel Ježiš so špinavými nohami. Jezu, ako Ho oni volali, so špinavými nohami. Ó, to so mnou niečo robí, keď to hovorím. Ježiš nepovšimnutý, Ježiš so špinavými nohami, urobili z *Neho* objekt pohrdania, potom, ako bol pozvaný.

Zaujímalo by ma, keď máte modlitebné zhromaždenie, pozvete Ho do svojho zboru, On potom zostupuje, aby pre vás niečo urobil, necháte Ho len tak nepovšimnutého, je to príliš mnohokrát v našom domácom živote a všade. Keď prichádza prezident, no, ó, oni rozprestierajú koberce po celej ceste od vlaku, po celej ceste do hotela. Povystieľajú ulice a mladé dámy vyjdú s kvetmi a obložia chodníky kyticami a zavesia zástavy a každý znak uvítania. Ale keď do mesta prichádza Ježiš, On musí zostať niekde v malej misii, nazvaný bláznom, náboženským fanatikom. Ó.

³⁵ Ó, vy slepí farizeji, všimnite si, Ježiš so špinavými nohami. Ježiš, tie nohy, ktoré mali byť čoskoro prebodnuté za hriechy sveta,

sedel s prachom a hnojom, nepohodlne. Ježiš sa každopádne zvyčajne necíti pohodlne okolo skupiny bohatých ľudí. Oni Mu nedajú žiadne miesto, absolútne nič, len Ho nechajú sedieť. „Ó, s vašimi ústami Ma uctievať, ale vaše srdcia sú ďaleko,“ povedal Majster.

Ježiš so špinavými nohami, tam On sedí, nepovšimnutý, neumytý, nevítaný. Povieš, „Ježiš, vezmeš to menšie miesto? Ježiš, vezmeš to maličké miesto, keď si zavolaný do domu?“

„Áno, vezmem to malé miesto.“

„Čo?“

„Malú izbu na poschodí alebo možno na druhom poschodí, malú komôrku alebo dolu v suteréne.“

Vy sa za Neho hanbíte pred celebritami, pred vašou spoločnosťou. Bojíte sa alebo sa hanbíte o ňom svedčiť, aby ste povedali o Jeho zachraňujúcej milosti.

„Ale prídeš aj tak, Ježiš?“

„Áno, v každom prípade prídem.“

To mi dokazuje, že On je Pánom pánov, On je veľkou osobou. „Prídem v každom prípade, bez ohľadu na to, aké malé miesto pre Mňa pripravíš, prídem v každom prípade.“

To sa mi páči, On je môj Pán. „Prídem v každom prípade, bez ohľadu na to, aké malé je to miesto, Ja prídem.“ Hoci prezidentovi dávate všetko, doktorovi Jonesovi dávate veľký priestor, ale keď prichádza Ježiš, On berie niekde nejaký roh. Čo za banda farizejov, predstierači, zabávači, bez lásky, zabávači. „Vezmem to malé miesto.“

³⁶ Raz dávno, Kresťan, predtým, ako si otvoril svoje srdce, ako si s Ním zaobchádzal? Niektorí z vás ľudí, ktorí ste vyznávali, že ste Kresťania, ako ste s Ním zaobchádzali? Ó, raz za čas ste dovolili, aby prišli niektoré programy, prichádza nejaký suchý evanjelista a vy ste si obliekli svoje najočarujúcejšie šaty a svoj nádherný klobúk a išli ste dolu do zboru.

Nedali ste Mu žiadne miesto uctievania; nesvedčili ste. Ale On vás nepokarhal. Neodsúdil vás. On je ochotný prijať to malé miesto. Nedali ste Mu celé svoje srdce; On vezme práve tak veľa, ako Mu dovolíte mať. On je môj Pán. A idete domov, „Ó, to bude stačiť do ďalšieho mesiaca; znova prídem do zboru.“

³⁷ Ako ste Ho vytlačili von, vaše malé bezvýznamné večierky a všetky vaše malé veci, vaše malé zábavky, no, ty farizej. Hanba ti, že si tak robil Ježišovi, môjmu Pánovi. Keď On prichádza do mesta, hovoril si o ňom zle; odpísal si Ho. Otvor svoje oči, On prichádza, aby ťa navštívil. Volal si o Nehu na svojom modlitebnom zhromaždení, ale keď On prichádza, potom Mu nechceš dať žiadne miesto. Aké smutné. Akí slepí môžu byť ľudia.

Akú príležitosť mal tento kuriér, keď pristúpil ku Ježišovým nohám. Ó, prajem si, aby som mohol zaujať jeho miesto. Prajem si, aby som tam v tom dni mohol byť, urobil by som viac, než Mu povedať to, čo povedal nejaký farizej. Objal by som Ho. Urobil by som všetko, čo by som mohol, kvôli príležitosti stáť v prítomnosti Ježiša. Tak, ako boli ľudia slepí v tom dni, tak sú i dnes. So samotnou myšlienkou, príležitosťou, ktorá je predložená ľuďom, aby prijali Krista, a kráčajú preč a opúšťajú Ho neuctievaného, nevítaného.

³⁸ Viete, v palestínskom kraji je zvykom, tá prvá vec, ktorá sa deje, keď ste pozvaný na takúto kráľovskú hostinu, keď prídete ku dverám, ste celý špinavý, smrdíte; vtedy nie ste vhodným objektom pre uhostenie. Boli by ste v rozpakoch, ak by ste kráčali po tých pôvabných domoch so všetkým tým na svojich nohách a všetkým, a to, ako vyzeráte, ste spotený a všetko také. Čo je tá prvá vec? Keď prichádza hosť, majú tam poskoka, človeka, ktorý je za prácu najmenej platený.

Keď pomyslím, že môj Pán sa opásal a umýval ľudské nohy, On zaujal to najmenšie miesto, pričom si zaslúžil to najvyššie miesto. Ale On zaujal to najmenšie miesto, aby umyl ten hnoj a špinu z ich nôh, stal sa najponíženejším zo sluhov. Žiaden iný sluha nie je tak ponížený ako poskok, ktorý umýva nohy.

Ale keď prídete do takého typu domu vo východnej krajine, v Palestíne, pri dverách sa s vami stretne poskok, ide ku jednej zo studní a vytiahne mu nejakú – veľkú misu plnú dobrej čistej vody a vyzuje vám sandále alebo vaše topánky, dá si vaše chodidlá cez svoje koleno a zmýva všetku túto špinu, prach a hnoj a nečistotu z vášho tela. A potom berie inú utierku a utrie vám nohy a umyje ich, dá ich dolu.

A potom berie vaše sandále a pokladá ich na niečo ako deka, odkladá ich takto pri vstupných dverách. Potom ide ďalej a nachádza pár skvelých saténových hodvábných papúč; sú mäkké. To je taká pozornosť od hostiteľa. On to robí; má ich tam položené a dáva vám ich na nohy, až kým nenájdete tie, ktoré vám pohodlne sedia.